

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 518: Rõ Ràng Việc Chẳng Những Có Thể Tin, Có Thể Hiểu, Mà Còn Có Thể Giải Và Hành Cùng Tiến Lên Không Thoái Chuyển

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 045)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Rõ ràng việc chẳng những có thể tin, có thể hiểu, mà còn có thể giải và hành cùng tiến lên không thoái chuyển.】

Học Phật đáng quý nhất chính là ở điểm này. Nếu như có thể “giải” (hiểu) và “hành” (thực hành) cùng tiến lên không thoái chuyển, thì việc thành Phật không cần đến ba a-tăng-kỳ kiếp. Quả thực có thể giữ vững được trạng thái như vậy, thì thậm chí thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng có thể không cần đi. Tại sao có rất nhiều Bồ-tát đều muốn vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc? Chính là vì thế giới Tây Phương Cực Lạc bảo đảm cho quý vị không bị thoái chuyển. Dựa vào đâu để bảo đảm? Nơi đó không có điều kiện để thoái chuyển. Trong Phật pháp gọi là “duyên”, ở đó không có “thoái duyên”, dùng lời hiện đại mà nói là không có điều kiện khiến ta thoái lui. Còn ở quốc độ của chư Phật mười phương, thì điều kiện khiến cho thoái chuyển lại quá nhiều; điều này chúng ta rất dễ dàng thể hội được.

Tại sao lại thoái chuyển? Bởi bên trong chúng ta có phiền não. Phiền não là gì? Là tham, sân, si, giải đãi, lười biếng; đây đều là những thứ bản thân ta vốn sẵn có. Bên ngoài thì có ngũ dục lục trần đang dụ dỗ, lôi kéo. Bên trong và bên ngoài vừa tiếp xúc với nhau, thì làm sao có thể không thoái chuyển được? Phật pháp nói “tinh tấn”, nói thì dễ nhưng làm đâu có dễ. Tinh tấn có điều kiện của tinh tấn. Quý vị không có điều kiện của tinh tấn, thì việc lười biếng, giải đãi, thoái chuyển là điều tất nhiên; chúng ta cũng có thể nói rằng như vậy là rất bình thường.

Điều kiện của tinh tấn nằm ở đâu? Quý vị phải biết, tinh tấn trong Lục độ được xếp ở vị trí thứ tư, ba vị trí đầu tiên chính là điều kiện của nó. Thứ nhất là

Bồ thí, người ấy thực sự có thể buông xả, bồ thí chính là buông xả. Thứ hai là Trì giới, là thực sự tuân thủ phép tắc. Thứ ba, người có thể tuân thủ phép tắc thì mới có thể nhẫn nại, họ mới có sự kiên nhẫn; có thể nhẫn rồi sau đó mới có thể tinh tấn. Mọi pháp thế gian và xuất thế gian, muốn thành tựu đều nằm ở chỗ tinh tấn. Tinh tấn là một môn thâm nhập. “Tinh” là thuần mà không tạp, thuần nhất. Nếu không có ba điều kiện phía trước, họ sẽ không buông xả được, không giữ phép tắc, và không có sự kiên nhẫn. Ví dụ như chúng ta học tập, thì học rất nhiều, học rất tạp, như vậy là ba điều kiện phía trước đều không có.

“Tôi muốn quảng học đa văn” (học rộng nghe nhiều). Quảng học đa văn không phải là nói cho quý vị nghe. Quảng học đa văn là nói cho ai nghe? Là nói cho Pháp thân Đại sĩ nghe. Trong Mười nguyện của Bồ-tát Phổ Hiền có nói đến; vậy Mười nguyện Phổ Hiền là nói cho ai? Là cho bốn mươi một bậc Pháp thân Đại sĩ trong kinh Hoa Nghiêm; mức độ thấp nhất là Bồ-tát Sơ trụ của Viên giáo. Người ta đã phá được một phẩm vô minh, chứng được một phần pháp thân, thì mới tu Mười nguyện Phổ Hiền. Nền tảng của Mười nguyện Phổ Hiền là Lục độ, Lục Ba-la-mật. Không có nền tảng Lục độ, thì bàn gì đến Mười nguyện Phổ Hiền! Điều này bắt buộc quý vị phải hiểu rõ, nền tảng của nó nằm ở đâu. Cho nên chúng ta học Phật, bắt đầu học từ đâu? Phải bắt đầu học từ “nhìn thấu”, “buông xả”. “Kim Cang Bát Nhã”, nói một cách chân thực, thực sự đã giúp ích cho chúng ta rất nhiều, giúp chúng ta nhìn thấu, giúp chúng ta buông xả; bộ kinh này nói quá hay!

“Pháp thượng ưng xả, hà huống phi pháp” (Pháp còn phải xả, huống hồ phi pháp). Pháp ở đây là Phật pháp, Phật pháp cũng phải buông xả. Không những thế gian pháp phải buông xả, mà Phật pháp cũng phải buông xả. Quý vị muốn hỏi vì sao Phật pháp cũng phải buông xả? Bởi nếu không buông xả, thì quý vị sẽ đầy đủ “tứ tướng” (bốn tướng). Đầy đủ tứ tướng tức là đầy đủ “ngã chấp” và “pháp chấp”, vậy thì có tác dụng gì? Có tứ tướng, có hai loại chấp trước đó, thì quyết định không thể kiến tánh; cho nên trong kinh nói “tắc phi Bồ-tát” (tức chẳng phải Bồ-tát). “Tắc phi Bồ-tát”, tiêu chuẩn Bồ-tát này không phải là Bồ-tát thông thường, mà là Bồ-tát đã kiến tánh. “Tắc phi Bồ-tát”, chính là giải thích rõ quý vị không phải là Bồ-tát đã kiến tánh. Tiêu chuẩn của “Kinh Kim Cang” và tiêu chuẩn của “Đại Thừa Khởi Tín Luận” là giống nhau, đều là tiêu chuẩn của Pháp thân Đại sĩ. Để giải hành không thoái chuyển, chúng ta đích thực phải cảm rể từ trên Lục độ, bắt đầu làm từ Lục độ, rồi sau đó mới có thể nâng tầm lên

hạnh Phổ Hiền. Hạnh Phổ Hiền là để thành Phật; tu Lục độ thành Bồ-tát, tu hạnh Phổ Hiền thì thành Phật.